

Trường Lục Quân Nước CHXHCN Việt Nam

Tường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam được xây cất trên một ngọn đồi ở ngoại ô Thành Phố Đà Lạt, vì thế chúng ta thường gọi ngắn gọn là Trường Võ Bị Đà Lạt. Bốn chữ này nghe sao dễ thương quá, nhiều khi thấy mê, mê ngôi trường mê cả “những gì” trong đó mà ra, nếu không tin bạn cứ việc quay sang hỏi người bạn thân “khác Họ cùng Giường” thì biết. Nay nghe tin trường đã bị VC đổi tên là Trường Lục Quân, tôi bèn làm một cuộc viếng thăm “nơi chốn cũ, người tình xưa” để xem thực hư. Chưa vội đến thẳng trường, tôi đi một vòng để thâu lượm tin tức, đi từ khu Nhà Bò đến Trại Hầm, từ Ấp Ánh Sáng, Ấp Thái Phiên, Đa Thiện. . . gặp ai tôi cũng hỏi về Trường Lục Quân, nhưng chỉ được những cái “đầu lắc”. . . Leo mấy con dốc, vừa mệt vừa đói bụng tôi ghé nhà hàng Thái ở cuối đường Trần Hưng Đạo, ngày xưa các SVSQ họ gọi quen là Quán Bà Thái. Ăn xong một đĩa bánh bèo (nhèo) lại càng thấy mệt hơn. Ngoắc một chiều dài viên lại, móc trong quần ra một “bác hồ” (tờ 10 ngàn đồng) nhét vào túi cô ta, thế là “ên” vui vẻ ngay.

- Anh ở nước Ngài mới địa hêng?
- Nước Ngài với nước Ông cái gì, đi từ Hồ Chí Minh lên, à này. . .Sao không thấy học viên trường Lục Quân ra đây ăn bánh bao, bánh ướt?
- Tụi Em không bán, không tiếp.
- Cái gì? Tại sao dzậy? Trường Lục Quân chứ c. . . sao?

Cô gái nguyệt dài một cái rồi trả lời rất đồng đảng xã hội chủ nghĩa:

- Lục Quân, Lục Súc chớ Lục Quân cái gì. Toàn là một lũ ăn quít đ. . . chạy. Bộ tính đô đó học à? Đừng có hồng, đừng có nằm mơ.

Thấy có vẻ tìm thêm được tin tức, tôi nhét thêm một “bác hồ” nữa vào cô ta rồi hỏi:

- Ủa, Anh tính đô đó học, nhưng nghe em nói có vẻ khó đô lắm hả?

Đúng là tiền bạc đâm toạc tờ giấy, đưa bác hồ ra đâm toạc một cái là cô bé liếng thoắng trả lời:

- Nghe đầu tiêu chuẩn tuyển sinh cho trường này cao lắm, người dân “bình thường” 3 miền Bắc, Trung, Nam khó lọt đó. Dân miền gốc “ngụy” là bị loại ngay. Vì là nơi đào tạo cán bộ nòng cốt cho chế độ và sẽ là cán bộ cấp cao cho tương lai như chức vụ Tổng Bí Thư, Chủ Tịch nước, Thủ Tướng, Bộ Trưởng, Bí Thư Thành Ủy v.v. . . Nên tiêu chuẩn để được chọn phải căn cứ vào các mẫu mực, gương sáng, đạo đức của các đảng viên đã và đang lãnh đạo đất nước như các đồng chí sau đây:

- “Mười, Anh, Nông, Dân, Linh, Chinh, Phú, Thọ, Thắng, Bộ, Giáp, Bằng, Đồng Hồ. . .”.

Không vào hang cáo sao bắt được chồn. Tôi quyết định đi thẳng tới trường Lục Quân để tìm hiểu thêm chi tiết. Vừa đụng hồ Than Thở đã thấy bảng vàng chữ đỏ “Ao Cá Bác Hồ”. Trên mặt hồ là những nhà thủy tạ nho nhỏ xinh xinh với nhiều tên khác nhau: Ô-Ten Lắc-Ky, Ôten Bu-Gi v.v. . . thong thả tiến đến chòi canh, ngay chỗ mộ Cô Giáo Thảo thì phóng viên C.VanTo tôi bị chặn lại, lính canh hỏi tôi đi đâu?

- Tôi xin vào trường. . .
Chưa trả lời hết ý định thì lính canh cướp lời:

- Xin vào học hả? Rồi hấn quan sát từ đầu tới chân, từ trước ra sau, lắc đầu, không nói thêm một lời. Nhưng cũng quăng cho tôi một xấp giấy gọi là điều lệ xin học rồi nói cộc lốc:

- Mang về nghiên kiu.
Thất vọng nhưng đành chịu, tôi quay về nhà trọ số 3 Phan Đình Phùng, kêu một ly café Tùng vừa nhâm nhi vừa mở tài liệu ra đọc.

Sau đây là một số điều khoản trong mớ giấy hỗn độn đó, tôi xin tóm tắt để bạn nào muốn gia nhập thì tự xét mình.

A- Những tiêu chuẩn để vào học trường Lục Quân của nước CHXHCNVN :

1- Chiều cao: có chiều cao tối đa bằng kích thước Ca-bốt Võ-Nguyên-Giáp.

2- Sức nặng: có số cân không hơn số cân của bác Hồ hiện tại (2003).

3- Mắt: phải hoàn chỉnh cả hai con như mắt của thủ tướng Phạm văn Đồng khi nghỉ hưu.

4- Răng: phải thật cao, dài và cong như của bác Lê Đức Thọ hay Đồng, không bị mất men răng, đảm bảo chưa bao giờ răng bị chà sát bằng bàn chải hay cau khô, ưu tiên cho người có 2 răng nanh nhọn và sắc bén, chìa ra ngoài môi, đó là quý tướng, hình ảnh của các Tổng bí thư đảng CS.

5- Tai: phải tốt để không nghe được tiếng súng, dù là súng cà nông của địch.

6- Mũi: phải hếch lên và lỗ mũi rộng, sống mũi ngắn và tẹt như của đồng chí đại tướng Lê Đức Anh, phải người được mũi xác chết mà vẫn tươi tỉnh nét mặt.

7- Tứ Chi: Chân phải ngắn, tay phải dài, độ dài tối thiểu của tay là quá đầu gối khi đứng thẳng, giống như của bác Tôn Đứt Thắng.

8- Râu: Triệt để cấm để râu dài như râu của bác Hồ, nhưng có nhiều râu ngắn,

mịn và mọc khắp nơi như của Bác Cáo thì chấp nhận.

Tóm tắt là phải có hầu tướng, hình ảnh của các vị chủ tịch nước.

B- Tiêu chuẩn văn hóa, đạo đức cách mạng.

1- Văn Hóa: có trình độ học vấn tối đa, nhưng có giới hạn không được phạm thượng vượt quá trình độ của bác Tổng Bí Thư Đỗ Mười.

2- Tôn Giáo: triệt để ngăn cấm mọi loại đạo, kể cả đạo thờ cúng tổ tiên ông bà, cha mẹ, chỉ theo một đạo duy nhất là “đạo dụ”.

3- Gia đình: triệt để theo gương bác Trường Chinh Đặng Xuân Khu đối với các bậc sanh thành, trong “quá trình đào tạo”, cha mẹ các học viên sẽ được mời đến trường để cho con thực tập. Học viên nào thực thi tốt hơn bác Trường Chinh sẽ được cấp bằng “Dũng sĩ trung kiên diệt ác ôn”.

4- Vợ con: phải quán triệt đường lối cách mạng vô sản chuyên chính. Noi gương bác Hồ vô vàn kính yêu, không quan tâm đến chuyện vợ con. Vì là xã hội cộng sản nên tất cả cái gì cũng là của chung. Đồ của bác hồ là của tập thể lãnh đạo, bác dùng rồi bác đưa cho đồng chí bộ trưởng công an Trần Quốc Hoàn. Nếu thiếu bác dùng đồ của đồng chí Lê Hồng Phong. Tóm lại ta phải coi đó là phương tiện. Khi điểm đen mục tiêu đã bị bắn nát thì xé bỏ tấm bia (Lời bác dạy trong sách vừa đi vừa. . .)

5- Cần Kiệm, Liêm Chính: Theo gương bác Đỗ Mười, không tham những một xu, dù đó là của nước ngoài cho, không đụng chạm đến tài sản nhỏ nhất của nhân dân, cho dù nhỏ như giải yếm, giải rút, “cái võng” của các chiến sĩ gái. Nếu vì nhu cầu sống còn của đảng thì chỉ nên xin tí tiết.

6-Nghĩa vụ anh em quốc tế: Làm tốt hơn công tác ngoại giao đối với nước Trung Quốc như Thủ Tướng Đồng và Tổng Bí Thư Lê Khả Phiêu đã làm. Đất nước ta giàu mạnh, rừng vàng biển bạc, không hẹp hòi, cho đi những đảo nhỏ ngoài biển hay vùng rừng núi hoang vu phía Bắc còn vùng sinh lầy rấn địa miền Nam thì giao cho đồng chí Anh Em “Hun Sein “ quản lý.

C- Chương Trình Đào Tạo:

Không khống chế thời gian, ra trường sớm hay muộn là tùy ở mỗi học viên. Các môn học chú tâm phát huy:

1-Vũ Khí Học: Sử dụng kỹ nghệ nặng của địch bỏ lại để huấn luyện học viên chế tạo đồng hồ Sekong số 8 để cạnh tranh với đồng hồ Seiko số 5 của Nhật. Chỉ tiêu tối thiểu là 2 người dân được một cái.

2-Lông Học: Sử dụng phòng thí nghiệm hóa học để dạy học sinh chế tạo phân bón. Loại phân ngoại nhập hiện tại đang sử dụng vừa đắt, vừa làm đất mau bạc

màu. Trường Lục Quân ta sẽ phát minh ra một loại phân bón mà ngay cả Đế Quốc Mỹ cũng không dám đụng tới. Loại phân bón này bón trực tiếp vào rau sẽ rất ngon. Đó là phân “TÊ-U-Ơ-I”.

3- Súc Vật Học:

Theo kinh nghiệm của đồng bào ít người như người Tày người Dao, họ ở nhà sàn phía dưới nuôi súc vật, tiết kiệm được mặt bằng. Nay ta cũng sử dụng mặt bằng ở trên lầu ba để nuôi lợn, còn lầu 2 và lầu 1 ở dưới để nuôi học viên và cán bộ. Biến hồ Than Thở thành Ao Cá Bác Hồ. Trên “mặt hồ” ta làm nhà ngủ, nhà trọ cho khách nước ngoài và Việt kiều thuê, vừa thu ngoại tệ, lại có thực phẩm cho cá bác Hồ ăn. Kế hoạch nhất cử tam tứ tiện, tiện to, tiện nhỏ gì cũng có. Cá bác Hồ mau lớn, đạt hiệu quả kinh tế cao.

D- Quyền lợi Học Viên:

Ngoài trang bị cá nhân thì mỗi Tiểu đội được cấp phát đặc biệt một bộ đồ đạo phở mùa Đông do Trung Quốc viện trợ, và chỉ đi dạo phố với bộ đồ này cho cả 4 mùa. Cả Tiểu đội luân phiên sử dụng. Được hưởng chế độ ăn uống cao cấp, mỗi học viên được ăn 3 kí lô thịt bò một tuần, thịt bò ngoại, của Úc Đại Lợi không ăn thịt bò nội. Trong trường hợp thời tiết xấu máy bay phản lực vận tải không đáp xuống được sân nhà bếp (Phạm điểm) thì ta có thực phẩm thay thế tương đương, đủ chất Bô-tê-in như nhau (Theo bộ Thực phẩm phân tách về chất bổ dưỡng thì hàm lượng Bô-tê-in ở 3 kí lô lá sắn (dân miền Nam gọi là củ mì) bằng 1 kí thịt bò. Nói cho dễ hiểu là nhai 3 kí lô lá sắn thì bổ và NO bằng nhai 2 kí thịt bò. Về chất bột tức là cơm thì ăn bao nhiêu cũng được, nhưng phải tích cực học tập lời dạy của bác Hồ. Bác Hồ đã từng nói: Chúng ta thay trời làm mưa làm gió! Chúng ta nghiêng sông đổ nước vào đồng, và với sức người sỏi đá cũng biến thành cơm. Nếu cục “bưu điện” không gửi gạo đến được, chúng ta cứ ra đồng ra núi ra đồi làm theo lời Bác dạy. Nếu Bác mất dạy (chết) thì ta theo Bác.

E- Cán Bộ Giảng Huấn:

Cán bộ trường là những đồng chí đảng viên Bộ Chính Trị. Mỗi tuần có 8 giờ tham luận của các đồng chí Cựu Tổng Bí Thư và đồng chí Lôg-Đứt-Mạch. Thành phần cố vấn về địch thì có các Cựu Sĩ Quan miền Nam đi cải tạo đã có công với Cách Mạng. Hết./.

N.T : Bạn nào muốn tham gia vào ban cố vấn Trường Lục Súc thì liên lạc với đồng chí Bùi-ĐìnhThị và Trần-Quang - Anh.

Số điện thoại miễn phí:1-800-ANTEN
Philla-To

Cây chanh lại nở hoa chanh
Có ba đồng báo sao anh đọc chùa

Thơ Kẽm Gai

*Có những vần thơ không giống ai
Ghi mẩu chuyện vui, tiếng thờ dài
Lưu đạn, định . . . ấy, nhưng lại tiếc
Bên nhốt vào chuồng. . . thơ kẽm gai*

Ong Thọ Đục

Lương Thị Bị Lừa

Lúc cần – đàn bà có
Lúc khó – có đàn bà
Bộ trưởng. . . Bộ Lá Đa
Của đảng ta là thế
Bác thường khen “Đội quân đầu tóc”
Trong chiến tranh gan góc cùng mình
Thị Định cùng với Thị Bình
Đã được Bác Đảng “tỏ tình yêu
thương. . .”
Lưỡi không xương nhiều đường lắt léo
Miệng không vành uốn éo lung tung
Paris Bình cố nhập. . . “phòng”
Hà Nội Định cũng. . . nhích mông từng
giờ
Nhưng ở đời chữ ngờ ai đọc
Thắng cuộc rồi đảng cóc nhớ công
Thị Định. . . “Liên Hiệp Má Hồng”
Thị Bình. . . “Giáo Dục”, toi công đã
tràng
“Cờ mặt trận sao vàng xanh đỏ”
Vắt chanh rồi bỏ vỏ tiếc chi
Bình-Định sao chẳng ngẫm suy
Làm tôi đảng đỏ được gì mai sau
Lương tri thức tính chưa nào? . .

Ong Muối

Khi Tui Chết . . .

Khi tôi chết xin đừng đem đốt xác
Lửa trong lò thiêu nóng lắm em ơi
Càng nhớ đừng đưa tôi ra biển lạnh
Cá mập sôi tan nát tẩm thân này
Chớ có rình tôi chôn ngoài nghĩa địa
Chốn hoang vu thiếu vắng bóng con
người
Tôi sợ lắm những hồn ma bóng quế
Cũng đừng nguyện xin tôi tới thiên
đường
Nơi có các ni cô và bà phước
Sẽ mắng tôi lộn địa chỉ, đuổi đi
Nhưng cũng đừng đưa tôi vào địa ngục
Chốn kinh hoàng, thiếu nữ mọc răng
nanh
Và những phu nhân đầy đủ cặp sừng
Một lần nữa khiến đời tôi khốn nạn
Thôi tốt nhất là tôi đừng có chết
Sống làm thơ, ca hát để yêu em.

Vương Trần

Lãng nhãng . . . bà chơi cho một đường kéo

Kéo bển vung lên chơi quả thiên
Ghen hờn nên cắt “củ” phu nhân

Tạo hóa uống công đã ban dành
Ngắn dài lớn nhỏ vẫn liệt oanh
Cùng em mấy bận giao tranh đã
Lâm trận bao lần chẳng hổ danh

Bấy lâu một khúc vẫn dọc ngang
Từng ngẩng đầu cao tỏ mặt chàng
Dẫu có đôi khi bỏ cũng quyết
Đâm cho phe địch phải ê càng

Nhưng đã thôi rồi còn chi nữa
Sống chơi dếch được sống thêm thừa
Phũ phàng đau đớn sau giấc ngủ
Vĩnh viễn từ đây muốn cũng chừa.

Ong Muối

Tẩu Tướng

Ông làm tướng ông làm to
Non sông nghiêng ngửa ông lo ông
chuồn
Để lại bao nhiêu đàn em
Tuân lệnh tử thủ lãnh đòn đau thương
Đeo đầy một ngực huy chương
Nhờ đâu ông nổi trên đường công danh
Để rồi huynh đệ chi binh
Đệ cầm chân giặc cho huynh ra tầu
Chờ ông điều động ông đầu
Đón vị như rắn không đầu phải tan
Đời năm bẩy hạng tướng quân
Tướng gặp giặc đá ra quân là ông
Tiếc thay quân đội xét lầm
Phong ông làm tướng đã không coi giò
Tướng hia mào tướng đóng trò
Quốc gia hữu sự tướng co chân liền.

Phạm Kim Khôi

(Bên Bạn Bên Thù)

Cổng Nam Quan

Phụ Trang Hình ảnh

Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam

Thư Viện

Đại lễ mùa đông

Quân phục làm việc
Tác chiến & Blouson

Phòng ngủ SVSQ

Bắn cung lễ miễn khóa

8 Đại đội SVSQ

diễn hành đi ăn (vào phạn xá)

Diễn Đi học về

Khu doanh trại SVSQ